

Eucharistijos stebuklas

ALATRYJE

ITALIJA, 1228 M.

Alatrio šv. apaštalo Pauliaus katedroje ir šiandien saugoma 1228 metais įvykusio Eucharistijos stebuklo relikvija – Ostija, pavirtusi Kūnu. Jauna moteris, norėdama laimėti savo sužadėtinio meilę, nuėjo pas kerėtoją, kuri jai liepė pavogti konsekruotą Ostiją ir padaryti iš jos meilės gėrimą. Per Mišias ji paslėpė mažąją Ostiją savo rūbuose, bet grįžusi namo pamatė, kad ji transformavosi į kruviną kūną. Apie šį stebuklą kalbama daugybėje dokumentų, jam skirta ir popiežiaus Grigaliaus IX bulė.

Paveikslai Alatrio katedroje, vaizduojantys atskirus stebuklo epizodus

Alatrio šv. apaštalo Pauliaus katedra

Koplyčia, kurioje išstatyta Ostija, virtusi Kūnu

Koplyčia katedros viduje, kurioje laikomas stebuklo relikvijorius

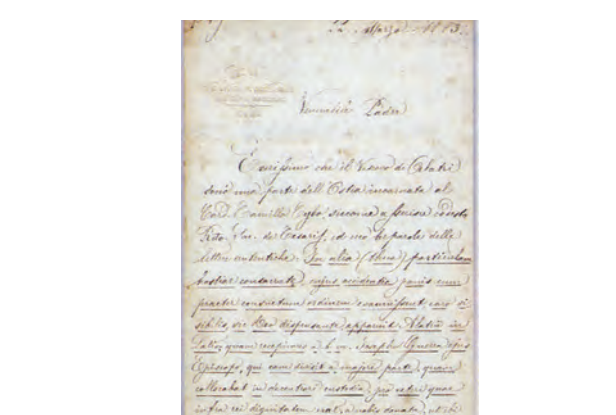
Popiežiaus Grigaliaus IX bulė *Fraternitas Tuae*

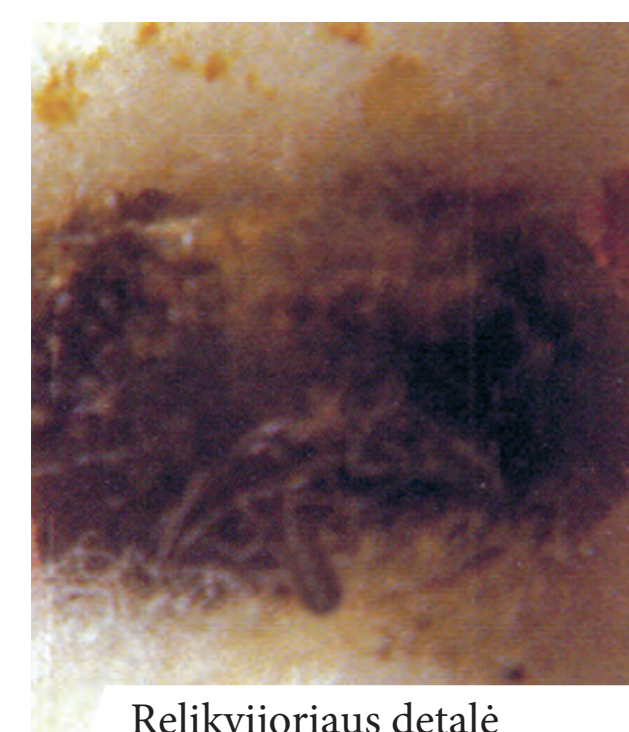
Monstrancija, kurioje saugoma relikvija

1978-aisiais iškilmingai paminėtos 750-osios stebuklo metinės. Ta proga buvo nukaltas medalis kurio averse – popiežiaus Grigaliaus IX atvaizdas su popiežiškąja bule, o reverse – katedra su Relikvija

Šv. Angelų Marijos bažnyčios rektoriaus laiškas, datuotas 1888 m. kovo 22 d., kuriame jis dėkoja už padovanotą Alatryje saugomos relikvijos dalelę.

Relikvijoriaus detalė

Autoritetingiausią šio stebuklo liudijimą randame popiežiaus Grigaliaus IX bulėje *Fraternitas tuae* (1228 m. kovo 13 d.), kuria jis atsakė į Alatrio vyskupo Jono V klausimą. Štai šios popiežiaus bulės tekstas: „Grigalius, vyskupas ir Dievo tarnų tarnas, garbingajam broliui Alatrio vyskupui [siunčia] sveikinimus ir apaštalinį palaiminimą. Gavome tavo laišką, brangusis broli, kuriuo informavai, kad kažkokia jauna moteris, suklaidinta nedoro piktavalės moters patarimo, iš kunigo priėmusi Švenčiausiąjį Kristaus Kūną, jį laikė burnoje tol, kol nutaikiusi tinkamą momentą galėjo jį paslėpti po drabužiais. Po trijų dienų ji pamatė, kad tas Kūnas, kurį ji priėmė duonos pavidalu, buvo pavirtęs mėsa, kiekvienas galėjo tuo įsitikinti savo akimis. Kadangi ir viena, ir kita moteris nusižeminusios tai atskleidė, tu trokšti

išgirsti mūsų nuomonę, kokią bausmę nusikaltėlėms skirti. Pirmiausia mes visomis jėgomis dėkojame Tam, kuris, visada veikdamas nuostabiais būdais, vis dėlto kartais pakartoja stebuklus ir pažadina naujus, taip sustiprindamas tikėjimą Katalikų Bažnyčios tiesa, palaikydamas viltį ir uždegdamas gailestingąją meilę šaukia nusidėjėlius, atverčia piktadarius, sumaišo eretikų kėslus.

Taiigi, brangiausiasis broli, šiuo apaštalinio laišku mes patvarkome, kad jaunajai moteriai skirtum švelnesnę bausmę, nes manome, kad ji taip pasielgė labiau iš silpnumo negu iš piktos valios, be to, tikėtina, kad ji jau pakankamai apgailėjo savo nuodėmę ją išpažindama. O kurstytojai, kuri savo

iškrypimu pastūmėjo jaunuolę į šventvagystę, taikyk tokias drausmines priemones, kurias manysi esant tinkamas, paliekame tai spręsti tau pačiam. Ji turėtų nuvykti pas arčiausiai esantį vyskupą ir nusižeminusi išpažinti savo nusikaltimą, maldaudama atleidimo su pamaldžiu paklusnumu.“

Popiežius šį epizodą suprato kaip ženklą prieš paplitusias erezijas, kurios neigė realų Jėzaus buvimą Eucharistijoje, ir atleido abiem atgailaujančioms moterims.

750-ųjų stebuklo metinių proga buvo nukaltas atminimo medalis: vienoje jo pusėje vaizduojama katedra, o virš jos – relikvijorius su Ostija, kitoje – popiežiaus Grigaliaus IX biustas su popiežiškąja bule.